

CHRIST IS RISEN!

12 aprilie 2026

04/001

Către Clerul, Monahii și Credincioșii Bisericii Ortodoxe în America

Iubiți în Domnul,

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

Cu o săptămână în urmă, am auzit-o pe sfânta Marta exprimându-și credința în învierea morților, când a spus: „Știi că fratele meu va învia la înviere, în ziua cea de apoi” (Ioan 11:24). Dar Domnul nostru i-a răspuns: „Eu sunt Învierea și Viața”, iar în aceeași zi l-a chemat pe Lazăr afară din mormânt (Ioan 11:25, 43-44).

El a făcut aceasta prin puterea Învierii Sale de a treia zi, o putere care nu poate fi cuprinsă de timp sau de spațiu. Paștile Domnului nu sunt un eveniment ca celelalte, încă o verigă într-un lanț al cauzalității sau un nod într-un șir de întâmplări. Prin Pătimirea și Învierea lui Hristos, veșnicia dumnezeiască pătrunde în timp; moartea întâlnește viața veșnică. Paștile lui Hristos nu sunt doar învierea morților de la sfârșit; ele sunt chiar sfârșitul timpului. În lumina Paștilor, toate celelalte evenimente sunt scăldate în strălucirea nesfârșită a veacului ce va să vină, neîncetat și nemăsurat.

Puterea necuprinsă și atotcuprinzătoare a Învierii Domnului se reflectă în felul în care prăznuim evenimentul pascal. Există o zi pe an pe care o numim Paști. Și totuși, întreaga Săptămână Luminată este considerată, de asemenea, o singură zi, o unică prăznuire a Paștilor. Mai mult, sărbătoarea continuă până la Odovania ei, în ajunul Înălțării. Iar chiar și după aceea, reînnoim prăznuirea pascală în fiecare duminică, împodobind sărbătoarea săptămânală a Zilei Domnului cu un bogat ciclu de imnuri în cinstea Învierii.

Din punct de vedere liturgic, vedem, aşadar, că Paştile nu pot fi cuprinse; puterea lor nu poate fi limitată la o singură zi sau chiar la un întreg sezon. Acest lucru este adevărat şi în viaţa fiecăruia dintre noi. Hristos a înviat, şi, prin urmare, fiecare clipă ne oferă posibilitatea unui nou început. Prin puterea Paştilor lui Hristos, întreaga noastră viaţă devine o oportunitate continuă de a ne înnoi, de a începe din nou.

Aceasta înseamnă că bucuria acestei dimineţi pascale, veselia pe care o trăim când descoperim mormântul gol în zorii adânci, nu trebuie să înceteze niciodată. Da, Marta avea dreptate: Domnul ne va învia în ziua cea de apoi. Dar El este gata să ne învie şi astăzi, şi mâine, şi în fiecare zi a vieţii noastre. El a suferit consecinţele păcatului nostru pe Cruce pentru a ne elibera din robia puterii lui. Bucuria eliberării nu trebuie să vină doar la sfârşit sau doar o dată pe an: Paştile lui Hristos sunt cu noi întotdeauna, în inimile şi în vieţile noastre.

Este dorirea mea ca această trăire a Paştilor să rămână cu fiecare dintre voi de-a lungul acestei săptămâni, de-a lungul acestor patruzeci de zile de bucurie, şi de-a lungul tuturor zilelor vieţii voastre. Găsind bucurie în biruinţa Lui, mă rog să trăiţi această biruinţă iar şi iar de fiecare dată când vă întoarceţi la El şi începeţi din nou. Dacă rămânem credincioşi Lui — nu printr-o desăvârşire morală instantanee, ci prin pocăinţa noastră statornică şi dorinţa de a începe mereu din nou — Cel ce Se numeşte Credincios cu adevărat va rămâne cu siguranţă credincios nouă, iar noi vom cunoaşte bucuria şi puterea Paştilor Sale atât acum, cât şi în veacul ce va să vină (Apoc. 19:11; cf. 2 Tim. 2:12–13).

Celui ce a trecut prin întunericul iadului pentru a ne ridica la lumina neînserată a Împărăţiei Sale cereşti, de acum şi pururea, lui Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, Mielul pascal care trăieşte în veci, să-I fie toată slava şi închinarea, împreună cu Parintele Său şi cu Preasfântul Său Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

Al vostru, în Hristos Cel Înviat,

+ TIKHON

Arhiepiscop de Washington

Mitropolit al Americii si Canadei